

IK GA TROUWEN EN RAP!

Een blijspel in twee bedrijven

door

VICKY VERSPRILLE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK GA TROUWEN EN RAP!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **VICKY VERSPRILLE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/019
ISBN 9789038516936

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(8 dames – 1 heer)

BIANCA, de naïeve, overenthousiaste dochter van Angela die gaat trouwen

ANGELA, een fervente groene hergebruiker en kringloper, zo gierig als 't straat

ANITA, de gezette buurvrouw met een giftige tong, is al 5 keer getrouwd

ROSITA, de zus van Anita, ook giftig, maar heeft nooit geen vriendje gehad

SANDRA, nog een buurvrouw die altijd stukjes van liedjes zingt in haar replieken.

BELINDA, de tweede dochter van Angela, een echt manwijf

MANUEL A, kapper, homo

MARINA, schoonheidsspecialiste. Houdt van cava en haar naam verradt haar personage

JOANNA, styliste en weddingplanner, Astrid Bryan type. Spreekt dikwijls met Engelse tongval

DECOR

Huiskamer met verouderde meubelen. Overal ligt rommel, stapeltjes oude reclame op de tafel en stoelen, schoenen en kleren overal, de kast helemaal vol met lelijke beeldjes en vazen, lelijke schilderijen tegen de grond gezet aan de kant, een versleten poef enz..

EERSTE DEEL

ANGELA: Kom binnen, kom binnen meisjes. Ga zitten. Willen jullie iets drinken?

SANDRA: (*zingt*) 'Eén kopje koffie ...' ja dat gaat er altijd wel in.

ANITA: Is 't verse?

ROSITA: Ja, want wij drinken geen rotzooi!

ANGELA: Ik heb er nog staan van gisteravond, maar die zal ik dan wel opdrinken. Ik zal een filtertje opschenken.

ROSITA: Een filtertje ... bah ... da's al even erg!

SANDRA: Voor mij moet je niet speciaal iets opschenken Angela, ik drink wel wat er is. (*zingt*) 'Bedankt lieve Angela, na na na na' ... normaal is het ouders, maar ja ... dat is hier niet van toepassing.

ANITA: (*draait met haar ogen*) z' Is weer naar 't slagerfestival geweest!

ROSITA: Ze zouden dat beter de worstenfabriek noemen ... dan kunnen ze er gehakt van maken.

SANDRA: Het is SCHLAGER met een SCH ...

ROSITA: Ja, de SCH van schandalig slecht!

ANGELA: Voor u dan een filtertje Anita?

ANITA: Nee merci Angela, daar krijg ik het van aan mijn maag. Geef maar iets fris.

ANGELA: Water van de kraan?

ANITA: Weet je wat! Laat maar. Ik heb een blikje cola bij in mijn handtas. Ik zal dat wel opdrinken.

ROSITA: Water is goed voor mij Angela! Beter dan dat rioolwater dat jij koffie noemt.

ANGELA: Zoals je wil. Ik ga even de koffie halen. (*gaat af*)

ANITA: Amai, ze heeft precies opgeruimd. Is die stapel gazetjes daar niet kleiner geworden?

ROSITA: Dat zal wel pijn gedaan hebben ... iets weggoaien.

SANDRA: Kijk eens eerst naar uw eigen! Miekas commentaar!

ROSITA: Bij mij is het spik en span!

ANITA: Ja, omdat jij een poetsvrouw hebt, want zelf kuisen ... daar heb je niet veel kaas van gegeten hé. Je moest eens een nagel breken.

ROSITA: Ik heb tenminste nog nagels. Dat kan je van die afgebeten stompjes van u niet zeggen.

ANITA: Dat zijn werkhanden. Dat ken jij niet!

ANGELA: (*komt terug op met thermos, een glas water en een zakje van Leonidas met daarin voorverpakte koekjes. Ze neemt de kopjes voor de koffie uit de kast*) Hier zijn we ermee! Ik heb ook iets lekkers meegebracht.

SANDRA: Ooooh Leonidas mmmm!

ANGELA: Euh ... dat is alleen maar het zakje hoor. (*schudt het zakje leeg in een*

schaaltje dat op tafel staat) Ik heb een vriendin en die vraagt altijd twee koekjes bij haar koffie en eentje daarvan houdt ze dan bij voor mij.

ANITA: Ja, dat dacht ik al. Want zelf kopen

ROSITA: Zo raak je aan een eigen huis hé Anita.

ANGELA: *(krijgt een sms)* Goh, laat mij nu toch eens 5 minuten met rust alstublieft.

ANITA: Oh is dat van die spam sms? Daar krijg ik ook stenen kloden van!

SANDRA: Spam sms? Wat is dat? *(schenkt een tas koffie in voor haar en Angela)*

ANITA: Zo van die reclame en enquêtes via de telefoon ... Ik zeg het, een mens is niet meer gerust deze tijd. Overal weten ze u wel te vinden! Zelfs als ik niet thuis ben, weten ze mij wel te vinden op mijn gsm.

ROSITA: Tja ... Ik zeg het hé, Big Brother ... *(wijst naar boven)*

ANGELA: *(kijkt ook eens naar boven)* Het was geen reclame! Het was Tony!

ANITA: Ah, is uw vent eindelijk aan 't werk geraakt? Beter laat dan nooit zeg ik altijd!

ANGELA: Nee, hij is boven in de slaapkamer! In zijn bed nog waarschijnlijk!

SANDRA: Oei, is hij ziek? *(drinkt van haar tas koffie en spuwt de koffie direct terug uit)*

ROSITA: Of gewoon lui, zoals altijd?

ANGELA: Nummer 2!

SANDRA: Ga je die ooit nog aan 't werk krijgen Angela?

ROSITA: Heeft die eigenlijk ooit al gewerkt?

ANITA: Die uitvluchten kunnen toch niet blijven duren zeker?

ANGELA: Hij heeft een burn-out zegt hij. Ik ken dat niet en ik ben geen dokter, dus ik weet niet hoelang je daarmee thuiszit.

SANDRA: Ben je er al eens mee naar de dokter geweest dan?

ANGELA: Nee, hij had het al opgezocht op Google en de symptomen kwamen allemaal overeen. Dus ja, als je daar dan een visite bij de dokter mee uitspaart, is dat mooi meegenomen. Het leven is al zo duur.

ANITA: Ja, jij geeft niet graag geld uit hé Angela. Als 't geen rommel is, *(wijst eens rond)* dan koop je het niet.

ROSITA: Nu, dan past jouw voddenvent wel perfect in het interieur hier! *(lacht)*

ANGELA: Dat is geen rommel hé! Dat zijn antieke stukken. Wie weet wat is dat allemaal nog waard?

ANITA: Je kan gelijk hebben Angela. Want op de rommelmarkt verkopen ze uitsluitend antiek.

ROSITA: Maar zeg ... Een burn-out? Die vent van u was toch aan 't stempelen?

ANGELA: Dat kan je altijd en overal krijgen, zegt hij. Dat heeft niks met wel of niet werken te maken. *(krijgt terug een sms)* Goh, nu heeft hij weer dorst gekregen. Ik zal eens gaan vragen wat hij wilt?

ANITA: Zeg Angela, jij gaat nu toch niet naar boven om te horen wat die moet drinken zeker?!

ANGELA: Anita, als jij ziek bent, word jij toch ook graag verzorgd of niet?

ANITA: Ja, maar door wie? Ik woon alleen.

SANDRA: Nu wel ja, maar vroeger? Toen je nog samen met uw man was, dan werd jij toch ook graag verzorgd?

ANITA: Dan werd ik inderdaad regelmatig verzorgd! ... In de kliniek, als ik weer tegen de "deur" gelopen was, zogezegd.

ANGELA: Ja, dat kan pijn doen hé. Ik heb zo ooit eens mijn teen gestoten tegen de deur, amai, dan heb ik mij moeten inhouden om niet te roepen.

ANITA: Ik had het wel over iets anders hé Angela, maar laat maar zitten! Daar spreek ik liever niet meer over.

ROSITA: Dat komt ervan als je met een vreemde trouwt. Die hebben allemaal losse handjes. Niet zeggen dat ik je niet gewaarschuwd heb hé.

ANITA: Zwijg eens mens ...

ANGELA: (*krijgt terug een sms*) Hij heeft nog altijd dorst. Wacht, ik zal een sms-je sturen om te vragen wat hij wil drinken.

ANITA: Wacht, ik zal dat eens oplossen! (*staat recht en gaat naar het deurgat en roept*) HELA, LUIE JAN VAN MIJN KLOTEN, ALS JIJ ETEN OF DRINKEN OF UBERHAUBT IETS ANDERS WIL, KOM DAN UIT JE LUIE STINKNEST, PAK HET ZELF EN LAAT ONS MET RUST GODVERDOMME! (*gaat terug zitten*)

ROSITA: Als hij dit niet begrepen heeft, dan is het een verloren zaak vrees ik.

SANDRA: Goh, zo roepen zeg. (*zingt*) 'Breek de stilte, breek de stilte', dat zegt Stef Bos altijd, maar ik denk niet dat hij dit bedoelde.

BIANCA: (*van achter de coulissen*) Moedeeer ...!

SANDRA: (*zingt*) 'Goeiemorgen, morgen, goeiedag' ... nog ééntje die zo roept!

ANGELA: (*kijkt op haar horloge*) Goeiemorgen? 't Is bijna 3 uur Sandra!

SANDRA: Wat een lawaai zeg!

BIANCA: (*nog van achter de coulissen*) Moedeeer! Groot nieuws! ...

ROSITA: Lap Angela, je hebt het aan je been. Ze is zwanger!

ANGELA: Hoe kan dat nu? Ons Bianca heeft nog geen vriend!

ANITA: Daar heb je geen vriend voor nodig! Dat kan van een gewone passant zijn!

ANGELA: Zeg Anita, zo is ons Bianca niet. Die is goed opgevoed. Open en eerlijk over alles!

SANDRA: Ja ja, stille waters ...

ANITA: Zeg ... en van een verkrachting! Daar kan je ook zwanger van raken hé!

ANGELA: Ja da's waar Anita, maar dat zou ik nu toch al op voorhand geweten hebben dan. Denk je niet?

ANITA: Dat weet ik niet. Ik ben nog nooit verkracht geweest! Ik weet niet hoe je daar op reageert.

ROSITA: Gewoon al eens aangeraakt worden zou ook al tof zijn.

ANGELA: We gaan dit onderwerp afsluiten, er zijn gezelliger dingen om over te praten. Nietwaar?

SANDRA: Ja, ik ben eens benieuwd wat ze te vertellen heeft. Waar blijft ze nu toch?

ROSITA: Wacht ik zal haar eens roepen. BiancaAAAAAAA!

BIANCA: JAAAA! *(komt binnengestormd)* Ik was mijn schoenen nog aan 't wegzetten.

ROSITA: Waarom? Gooi ze toch mee op de hoop hier in de living.

ANGELA: Haha, ja ik moet die nog altijd eens opruimen, die schoenen.

ANITA: En de rest?

BIANCA: Bemoei u eens in uw eigen huis! Moeder! Groot nieuws! *(geeft Angela een kus)*

ANGELA: Amai, nu ben ik eens benieuwd.

ANITA: Ja ook goeiedag hé Bianca.

BIANCA: Oh, sorry Anita! Rosita! Dag Sandra. *(geeft enkel Sandra een kus)* Maar ik ben zo euforisch!

SANDRA: Ja ik zie het.

ANITA: Ik herken dat gezicht. Zo was dat van mij ook de dag dat mijn scheiding werd uitgesproken.

ANGELA: Welke? Je hebt er al vijf achter de rug!

ANITA: Ja en allemaal even goed afgelopen hoor!

ROSITA: Jij bent tenminste al van 't straat geweest. Dat kan je van mij niet zeggen.

BIANCA: Mannekes mannekes, even terug naar mij en mijn groot nieuws.

SANDRA: Gooi het in de groep Bianca.

BIANCA: Ik ga trouwen ... en rap!

(Angela, Sandra, Rosita en Anita zijn als verstomd geslagen. Anita haar mond valt open.)

Oei Anita, geen gevatte commentaar? Da's ook de eerste keer?

ROSITA: Dat wou ik ook juist zeggen.

ANITA: Inderdaad ja! Dit had ik niet zien aankomen.

ROSITA: Goh, trouwen zeg? En met wie?

SANDRA: *(zingt)* 'De Schele Van der Linden'? Of is 't een blinde?

ANGELA: Zeg Sandra alstublieft? Dat zeg je toch niet! ... 't Is toch geen blinde hé Bianca-tje?

BIANCA: Nee moeder zeg! Hij heeft geen gebreken.

ANITA: HA! Dat bestaat niet!

BIANCA: Echt waar!

ANITA: Allee! Bianca heeft de enige vent op heel de wereld gevonden die geen gebreken heeft.

ROSITA: Als je nu spreekt van geluk hebben. Ik zou godverdomme een lotje van de loterij gaan kopen als ik u was Bianca!

ANGELA: 't Is goed hé dames. Hoe lang ken je hem al?

(Bianca zwijgt ... lange stilte)

ROSITA: Precies nog niet te lang, zo te horen.

BIANCA: Moet je altijd iemand al jaren en jaren kennen voor je weet of je bijeen past? Ik vind dat niet. Als 't klikt, dan klikt het.

ANITA: Ja, en klikt het niet, dan botst het wel. Ook al verschillende keren meegemaakt!

ANGELA: Anita, het is niet omdat jij al een paar keer ongelukkig in de liefde geweest bent, dat dat voor iedereen het geval is. Er zijn ook koppels die WEL gelukkig zijn, en WEL bijeen blijven.

ANITA: Zoals jij en jouw vent zeker? Nee merci, dan ben ik liever alleen.

SANDRA: (*zingt*) 'Want alleen is maar alleen ...', dat zingt Rob de Nijs ook altijd.

ANITA: Ja, maar toch nog beter dan met een zeiker van een vent.

ROSITA: Dat weet ik zo nog niet. Ik zou het precies wel eens willen proberen ... een vent.

ANGELA: Kom Bianca-tje, vertel eens. Hoe lang ken je die jongen al? En van waar? En is 't ne knappe? En heeft hij werk? Wat doen zijn ouders?

ROSITA: Hij heeft toch geen schulden? Want dan begint de miserie pas!

BIANCA: Ik ga eerst naar boven naar onze pa. Want die moet het ook weten.

ANITA: Oh, vraag anders of hij naar beneden komt, dan hebben zijn voeten dit jaar de grond ook nog eens geraakt.

ANGELA: Goh Anita ...

BIANCA: Onze pa is heel ernstig ziek Anita! Dat heeft hij zelf verteld tegen mij. Dus ik zou graag hebben dat je daar geen commentaar op geeft.

ANITA: Ik zwijg al!

BIANCA: Ja, maar nooit lang genoeg! (*gaat af*)

ANITA: Amai, lichtgeraakt!

ANGELA: Ik denk dat je een beetje grof bent in je uitspraken Anita. Ons Bianca is een hele gevoelige. Dat heeft ze van mij. En haar papa ... dat is haar god hé!

ANITA: Ik ben wie ik ben Angela! Altijd al zo geweest en dat gaat nooit veranderen. En als die seut van een dochter van u daar niet tegen kan, moet ze maar naar huis komen wanneer ik hier niet ben.

ANGELA: Dat bedoel ik nu, Anita. Je kan dat toch ook anders verwoorden. Dat woordje 'seut', dat hoor ik niet graag.

ROSITA: Een seut is een seut hé Angela! Daar zijn geen andere woorden voor!

ANGELA: Nee maar ik bedoel och ja laat maar.

SANDRA: Anita heeft het hart op de giftige tong hé Angela. Ze is in feite een (*zingt*) 'lieve kleine ... Piranha'.

ANGELA: Ja, zolang ze van iemand anders dan ook kan aanvaarden wie ZIJ zijn. Begrijp je?

ANITA: Aanvaarden ik heb toch wel recht op mijn eigen mening zeker? En die ga ik voor niemand veranderen!

ROSITA: Dat vind ik ook!

ANGELA: Ja (*teleurgesteld*) dat bedoelde ik niet ... Och laat maar.

BIANCA: (*terug binnen*) Onze pa vond het super goed nieuws. Hij wilde graag even

naar beneden komen, maar hij kreeg ineens een flauwte. Ik heb gezegd dat hij goed moet rusten, zodat hij in orde is tegen mijn grote dag. Hij ging een dutje doen.

ANITA: Ja, want dat heeft hij nog niet veel kunnen doen hé ... rusten.

ROSITA: We zijn tenminste al gerust voor de rest van de dag. Da's ook al iets.

SANDRA: Voor wanneer is die trouw eigenlijk Bianca?

BIANCA: Volgende zaterdag! De 17de.

ANGELA: Wablieft? Zo rap al?

ANITA: 't Is toch niet van de moetes?

ANGELA: Och laat dat niet waar zijn alstublieft?

BIANCA: Nee, 't is niet van de moetes Anita. Als 't kon zouden we het nog veel sneller doen, maar door omstandigheden gaat dat niet.

SANDRA: Welke omstandigheden?

ROSITA: Ja, nu maak je mij ook curieus.

BIANCA: Omdat hij vrijdag pas uit de Ja zeg, ik leg dat later nog wel eens uit.

ANITA: Euh, ik wil niet lastig doen hé ...

BIANCA: Da 's heel goed Anita! Houden zo.

ANITA: Wat ik wilde zeggen ... Het is vandaag al donderdag hé Bianca.

ROSITA: Ja ... De 17de ... dat is deze week!

SANDRA: Da's binnen twee dagen al!

BIANCA: Correctie ... Tweeënhalf.

ANGELA: (*kijkt eens rond in de living*) Oei oei, dan zal ik mij moeten haasten om op te ruimen. Als 't maar al niet te laat is.

SANDRA: (*zingt*) 'Laat, 't is nooit te laat! Oh oh oweejoh'

ANITA: Met een container voor de deur, is dat hier snel leeg hoor Angela!

BIANCA: Moeder, maak u geen zorgen. Ik ga die trouw niet hier thuis laten doorgaan.

ANGELA: Niet? Ah da's een pak van mijn hart. ... Maar ja, opruimen moet toch gebeuren, dus ik kan daar even goed nu aan beginnen.

SANDRA: Ik zal wel helpen.

ANITA: Ik niet!

ROSITA: Ik ook niet! En euh ... dat wil zeggen dat je ook effectief dingen gaat moeten weggooien hé Angela.

ANGELA: Bwa, nu zo extreem opruimen hoeft nu ook niet! Ik kan die dingen ook gewoon ergens anders leggen, zodat ze niet in de weg liggen.

BIANCA: Dat is allemaal toekomstmuziek moeder. Nu moeten we ons focussen op mijn trouw. Want een week is niet lang en er moet nog van alles gepland worden.

SANDRA: Twee dagen! Een half.

ANITA: Ja en ik kan het weten want ik ben zelf al vijf keer getrouwd.

ROSITA: En gescheiden!

BIANCA: Hoe zou dat nu komen?

ANITA: Dat weet ik niet. Die venten hadden geen ruggengraat.

ROSITA: Ik zou willen dat ik er eens één had en dat mag gerust zonder ruggengraat zijn...

SANDRA: Jouw dag komt nog wel Rosita, zoals ik daarjuist zei ... *(zingt)* 'Laat 't is nooit...'

ANITA: Te laat! Dat zou ik niet durven zeggen! Haar houdbaarheidsdatum is serieus aan 't verkorten hoor.

ANGELA: Oké Bianca-tje, wat moet er nog allemaal gebeuren.

SANDRA: Misschien moeten we een lijstje maken?

BIANCA: Ik heb al zo 'n lijst afgedrukt van op zo 'n trouw-website. Daar staat alles op wat moet gebeuren.

ANGELA: Komaan! Lees 'm maar voor, dan kunnen we eraan beginnen.

BIANCA: *(laadt eerst een hoop rommel uit haar handtas en pakt dan een papier uit haar handtas en vouwt het open)* Oké moeder, ben je er klaar voor?

ROSITA: Ik wel. Vuur maar af!

(Bianca wil het eerste item op haar lijst voorlezen)

Wacht! Misschien moet je toch even gaan zitten Angela. Aan de lengte van het lijstje te zien.

ANGELA: *(gaat zitten)* Ja doe maar Bianca-tje.

BIANCA: Een datum prikken.

ROSITA: *(onderbreekt direct)* Heel belangrijk! Niet te lang mee wachten, anders raak je niet meer van straat.

ANITA: Zoals jij!

ANGELA: Ja, die hebben we toch al hé? Volgende week? Allee, deze week ... ja ... zaterdag ...

BIANCA: Moeder? Je gaat mij toch niet elke keer onderbreken zeker?

ROSITA: Dat vind ik ook hatelijk als ze dat doen!

ANGELA: Nee schatteke, doe maar.

BIANCA: Trouwlocatie ...

ROSITA: *(onderbreekt opnieuw)* Goh, vind nog maar iets op zo 'n korte tijd.

ANGELA: Tja, dat kan niet hier doorgaan hé, daar waren we het al over eens ... toch?

(Bianca zucht eens en kijkt met geambeteerde blik naar Angela)

ANITA: Angela, onderbreek haar nu toch niet altijd.

ROSITA: Ja Angela ...

BIANCA: Merci Anita. Het budget ...

ROSITA: *(onderbreekt nog eens)* Ho wacht Angela, misschien moet je een papiertje nemen om alles op te schrijven?

ANGELA: Ja da's een goed idee. *(gaat blocnote en stylo pakken in de kast)*

BIANCA: *(Zucht nog eens)* Klaar?

ROSITA: Ja zeg, wij zitten te wachten hoor!

ANGELA: Klaar!

BIANCA: Ondertrouw, gemeentehuis of kerk, getuigen, ceremoniemeester, gastenlijst, trouwauto, fotograaf, trouwjurk, trouwringen, trouwschoenen, lingerie, kostuum voor de bruidegom, bruidsboeket, DJ, huwelijksreis, hotelovernachting, cadeaulijst, uitnodiging, kapper en visagist, bedankjes voor de gasten, de bruidstaart en misschien nog een paar dingen waar ik nu niet direct kan opkomen.

ANGELA: *(heeft ondertussen als een gek liggen pennen op haar blocnote en heeft kramp in haar handen gekregen)* Amai, dat zijn nog veel dingen die we moeten in orde brengen. Goh, mijn handen ...

BIANCA: Moedeer! Waarom schrijf jij dat nu allemaal op? Dat staat hier toch al allemaal al op dat papier!

(Angela kijkt verveeld naar Rosita, die trekt haar schouders op.)

SANDRA: Ik denk dat we best wat hulptroepen inschakelen. *(zingt)* 'De Soldiers of love, tatattataaaa...'

ANITA: Wie kunnen we daar allemaal mee lastigvallen?

ANGELA: Lastigvallen? Zo erg zal het wel niet zijn zeker? Ons Belinda! Die moet zeker helpen.

BIANCA: Die heb ik al ge-smst. Ze is al onderweg naar hier.

ANITA: Belinda? Leeft die nog?

ROSITA: Da's nu toch al even geleden dat die nog thuis geweest is toch?

BIANCA: Ze zit op kot.

SANDRA: Heu? Ze is 35. Moet die normaal al niet afgestudeerd zijn?

ANGELA: Ze studeert rechten hé. En dat zijn allemaal specialisatiejaren dat ze volgt. Ik weet daar allemaal het fijne niet van. Tot hier toe trek ik er nog altijd kindergeld voor, dus dat zal wel in orde zijn zeker.

ANITA: Allee vooruit! Rechten ... En op kot dan nog? Is dat niet kei duur?

ANGELA: Ja, maar ze logeert bij een vriendin op de kamer daar. Dus dat was gratis. Hier kon ze niet goed studeren. Te veel rommel rond haar kop zei ze. *(lacht eens)*

ROSITA: Niet alleen rond haar kop!

ANGELA: Weet je wat? Ik zal ook al eens naar de Manuel bellen en vragen of hij tijd heeft om te helpen. En da's een kapper, dus dan kunnen we dat al van 't lijstje schrappen.

BIANCA: Ik vind dat niet zo'n goede kapper eigenlijk.

ANITA: Waarom niet? Die doet mijn haar ook altijd.

ROSITA: En dat van mij ook.

BIANCA: Ja dat zie ik.

ANGELA: Ik weet dat er veel betere kappers zijn, maar hij is goedkoop en als je hem uitnodigt op uw trouw, is 't het misschien gratis. We moeten ook een beetje naar het budget kijken hé.

SANDRA: Je kan ook altijd nog een hoed opzetten als je kapsel mislukt is.

ANITA: Ah ja ... Dat heb ik gedaan op mijn derde trouw.

BIANCA: Jij zou beter altijd een hoed opzetten!

ANGELA: Allee meiskes, we gaan de scherpe tongen tot een minimum beperken hé.

ANITA: Ik probeer alleen maar te helpen hoor.

BIANCA: Ja, van de kant in de gracht.

ANGELA: Kom kom kom, ik zal al eens bellen. *(gaat naar haar gsm)* Oei, mijn gsm is plat.

ROSITA: Soms moet je die eens opladen hé Angela.

ANGELA: Ja, ik wilde dat vanavond doen, tijdens de daluren.

SANDRA: Ik zal wel even bellen. *(pakt gsm en belt)* Het is antwoordapparaat. Hallo Manuel, het is Sandra hier hé. Groot nieuws jong! *(zingt)* 'Bel me, schrijf me, laat me vlug iets weten.' Allee, wanneer je tijd hebt hé. Ik weet niet of je mijn nummer nog hebt, dus ik zal 'm nog eens inspreken. Het nummer is *(zingt)* '797 204'.

ANITA: *(zucht)* Ik word daar zo moe van!

SANDRA: *(zingt)* 'Ik word daar zo moe van, ik word daar zo moe van ...'

ROSITA: Sandra! GENOEG!

ANGELA: *(krijgt een sms op haar gsm)* Ah, dat zal de Manuel zijn.

SANDRA: Dat denk ik niet! Ik heb wel mijn nummer ingesproken hé Angela.

ANGELA: *(kijkt)* Inderdaad. Nee, 't is uw pa.

ANITA: Och god, 't is wakker.

BIANCA: Dat zal wel van uw gekwetter zijn dat die is wakker geworden.

ANGELA: Hij heeft een hongertje. Ik zal maar iets gaan brengen zeker, anders verzwakt hij nog meer.

ROSITA: Legt er anders wat eieren onder, dan kan hij daarvan eten!

BIANCA: Rosita, 't is al goed hé.

ANGELA: Ik zal vanavond nog eens proberen terug te bellen, als ik tijd heb en als mijn gsm opgeladen is.

ANITA: En als je geen eten of drinken naar uwe vent moet brengen?

BIANCA: Ik zal wel iets gaan brengen naar onze pa! Blijf maar hier moeder. *(gaat af)*

BELINDA: *(roept backstage)* Volk!

ANGELA: Ah ons Belinda-ke is er. Da's goed.

SANDRA: *(krijgt telefoon via trifunctie)* Oewwh ... ik voel iets ... *(pakt gsm. zingt)* 'Wie heb ik aan de lijn hallo hallo?' Ha Manuel! Wacht, ik zal Angela even doorgeven.

BELINDA: *(komt binnen)* Dag allemaal! *(neemt een tas koffie, proeft ervan en spuwt terug in het kopje. Ze zet zich in de zetel)*

ANGELA: *(doet teken naar Belinda dat ze even moet wachten)* Hallo, Manuelle-ke. Angela-ke hier hé. Zeg, groot nieuws jong! Ons Bianca-tje gaat trouwen! Wat zeg je? Eindelijk? Ja, dat werd inderdaad tijd ja! Wablieft? Nee nee, 't is geen blinde nee, dat hebben wij ook al gevraagd. Zeg Manuelle-ke, ik bel voor 't volgende.

Ons Bianca-tje zou graag hebben dat jij haar haar komt doen voor de grote dag en in ruil daarvoor mag jij ook op de feest komen. Goed hé? Wil je al eens kijken in je agenda of je nog plaats hebt? (*tegen Anita*) Voor wanneer was dat nu weer?

ANITA: Zaterdag!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze